„Gazeta Lwowska“ z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ciej godzinie po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedzieli.

Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 16 złr., na kwartał 4 złr., na miesiąc 1 złr. 35 c. Miejscowa na rok 12 zł. na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

GAZETA LWOWSKA.

Za inseraty i artykuły nadesłane od jednego wiersza: pierwszy raz 6 c., drugi i trzeci po 5 c. Należytość stęplowa od każdej inseraty 30 c.

Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej. Numer pojedynczy w Expedycyi Gazety (Ulica Wałowa Nr. 370) 5 c.

Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Nr. 289. Wtorek 20. Grudnia 1870. Rok wydania 60.

Od Administracyi!

Zaproszenie do przedpłaty na

„Gazetę Lwowską“

wraz z Dziennikiem urzędowym,

która od 1. stycznia 1871 będzie wychodzić lepszym drukiem i w przyjemniejszym formacie:

Przedpłata wynosi:

w miejscu:	
rocznie	12 zł.
półrocznie	6 zł.
ćwierćrocznie	3 zł.
miesięcznie	1 zł.
z przesyłką pocztową:	
rocznie	16 zł.
półrocznie	8 zł.
ćwierćrocznie	4 zł.
miesięcznie	1 zł. 35 c.

Prenumerować można: ulica Wałowa Nr. 370: ćwierćrocznie: od 1. stycznia — 1. kwietnia — 1. lipca i 1. października, każdego roku, miesięcznie: od 1. każdego miesiąca.

Przedpłatę (franco) najdogodniej przesyłać przekazem pocztowym, a ktoby sobie życzył otrzymać kwit, — raczy nadesłać 12 c na stempel i list.

Część urzędowa.

Jego c. i k. Apostolska Mość raczył najwyższem postanowieniem z 15. grudnia br. nadać przełożonemu gminy w Nadziejowie Romanowi Wejkowowi w uznaniu jego długoletnich i pożytecznych dla ogółu czynności srebrny krzyż zasługi z koroną.

Obwieszczenie.

c. k. Namiestnictwa z 10. grudnia 1870 l. 53.071 względem wartości monet złotych wybitych na podstawie ustawy z 9. marca 1870 Dz. p. p. nr. 22.

Celem ustanowienia wskazówek dla c. k. kas względem ocenienia wartości monet złotych wybitych na podstawie ustawy z 9. marca 1870 Dz. p. p. nr. 22 i odpowiedniego węgierskiego artykułu ustawowego nr. XII z r. 1869 postanowiło c. k. ministerstwo skarbu w porozumieniu z król. węgierskiem ministerstwem, że od 1. grudnia 1870 zapłaty w c. k. kasach w śrebrze uiszczać się mające mogą być uiszczone w wspomnianych monetach złotych, z których monety na 8 złr. (20 franków) jako 8 złr. 10 ct., zaś na 4 złr. (10 franków) jako 4 złr. 5 ct. w srebrze wal. austr. przyjęte będą.

Postanowiono dalej, że c. k. kasy aż do dalszego zarządzenia owych monet przy wypłatach stronom w srebrze uiszczać się mających tylko w tenczas użyć mogą, jeżeli strony z wypłatą w tych monetach i z powyższem ocenieniem ich wartości się zgadzają.

Tę samę wartość mają odpowiednie monety złote odcisku węgierskiego.

Co się niniejszem w myśl reskryptu J. Exc. p. ministra spraw wewn. z 26. z. m. l. 17363 do powszechnej wiadomości podaje.

Część nieurzędowa.

Lwów, 20 grudnia.

W sprawie przesilenia w ministerstwie zapewnia „Fremdenblatt“, że stanowcza decyzya w tej mierze jeszcze ani zapadła ani tak rychło zapadnie. Zdaniem tego dziennika nie upadł jeszcze wcale pomysł utworzenia ministerstwa z mężów należących do stronnictwa konstytucyjnego a przytem przychylnych ugodzie. Mnogie trudności wstrzymują jednakie wykonanie tego planu. Nadto w tej chwili sprawa przesilenia jako sprawa wewnętrzna nie zwraca na siebie tyle uwagi, jak obrady delegacyi lub wielkie wypadki zewnętrzne.

W sprawie seminaryów nauczycielkich w Galicyi zawiera „Wiener Ztg.“ drugi następujący artykuł:

W związku z zarządaniami w sprawie reorganizacyi seminaryów nauczycielskich w Galicyi wydane zostały w reskrypcie ministeryalnem z 22. listopada następujące postanowienia:

a) Równocześnie z zaprowadzeniem nowych seminaryów nauczycielskich dotychczasowe zakłady dla kształcenia nauczycieli mają być zwinięte.

b) Uczniowie tych ostatnich zakładów za okazaniem świadectwa przyjęci być mogą w nowem seminaryum na ten sam kurs, na który uczęszczać mieli w bieżącym roku. Ciała nauczycielskie pojedyńczych zakładów przedłożyć mają krajowej radzie szkolnej do potwierdzenia specyalny plan nauk, w którym uwzględniony ma być czas kształcenia wstępne wykształcenie tych uczniów i potwierdzony plan nauk w szkołach normalnych. Ci uczniowie, którzy w bieżącym roku szkolnym ukończyli drugi rok nauk mają być z końcem roku do egzaminu przypuszczeni. Ci zaś, którzy obecnie znajdują się na pierwszym roku, muszą skończyć wszystkie kursa (a więc trzy klasy), ażeby przypuszczeni zostali do egzaminu.

c) Dotychczasowe kursa naukowe dla nauczycieli przy niesamoistnych szkołach realnych zwinięte być mają z końcem roku szkolnego 1870/71. Uczniowie tych zakładów mają prawo wstąpić w początku roku 1871/72 za okazaniem świadectwa na trzeci rok nowych seminaryów nauczycielskich.

d) Pozyskane dotychczas świadectwa kwalifikacyjne na nauczycieli przy samoistnych niższych szkołach realnych uprawniają do utrzymania posady przy szkołach miejskich. Świadectwa kwalifikacyjne na nauczyciela przy szkołach prywatnych i głównych równe są świadectwom kwalifikacyjnym na nauczycieli przy szkołach ludowych a świadectwa kwalifikacyjne na pomocników przy szkołach trywialnych i głonych równe są świadectwom dojrzałości wydanym w myśl ustawy państwowej o szkołach ludowych.

„Pesti Naplo“ podając odpowiedź kanclerza państwa hr. Beusta na memoryał posłów czeskich pochwala stanowisko zajęte w tej odpowiedzi przez hr. Beusta. „Kanclerz państwa — pisze ten dziennik — nie odrzuca szorstko ugody, ale oświadcza jasno i stanowczo, że ugoda możliwą jest tylko granicach, które określa konstytucya. Rozumiemy i pochwalamy poważny ton tego aktu. Czesi są teraz panami swoich losów. Zdaje się nam, że w wewnętrznem życiu Austryi gotują się znaczne zmiany a jakkolwiek w obec tych zmian jesteśmy tylko bierznymi widzami, patrzymy mimo to na nie z tem żywem zajęciem, który wzbudza w nas wspólność interesów obu połów monarchii. Na wszelki wypadek pragniemy, by ze sobą ściśle połączyli się ci, którzy pragną istnienia monarchii i dualizmu. Kto się z tem nie zgadza jest naszym przeciwnikiem a do wyjaśnieuia różnych zdań, zdaniem naszem, wiele się przyczynił list hr. Beusta.“

„Ungar. Lloyd“ i „Pester Lloyd“ pochwalają także odpowiedź hr. Beusta.

W sprawie budżetu zawiera „Warrens Correspondenz“ następujący artykuł: Uchwalenie wielkich sum pieniężnych na wydatki państwa nie należy identyfikować z złem gospodarstwem a odmówienie lub zniżenie sum na ten cel żądanych nie jest identycznem z pojęciem rozsądnej oszczędności. Dawno już upadło błędne mniemanie, że ciało ustawodawcze najlepiej wypełni swoją powinność, jeżeli w budżecie wojennym odrzuci znaczne pozycye. Podobne skąpstwo aż nadto często staje się marnotrawstwem, jeżeli wojsko ma być użyte. Jeżeli bowiem przyjdzie prowadzić w nagłej potrzebie uzbrojenie z nadzwyczajnym pospiechem, to wypadnie płacić podwójne ceny nawet za zły materyał, ustawienie armii dzieje się bardzo powoli a w końcu, co jest najsmutniejszem następstwem takiej błędnej oszczędności, życie obrońców ojczyzny w nierównej walce na dwa razy większe niebezpieczeństwo zostaje narażone. Byłoby niedorzecznością, gdyby fabrykant zatrudniał tysiąc ludzi złemi maszynami i narzędziami a chciał przytem dotrzymać konkurencyi z inną fabryką, gdzie tyleż robotników zaopatrzono w dobre maszyny i narzędzia. Zbrodnią byłoby wobec obywateli państwa obowiązanych do służby wojskowej, gdyby ich zaopatrzono w starą i niezręczną broń i postawiono naprzeciw nieprzyjaciela posiadającego najlepszy materyał wojenny, którym niszczyć może przeciwne szeregi nie narażając swoich na niebezpieczeństwo. Delegacye w tej sprawie pomne były na swój obowiązek względem ojczyzny i nie hołdowały tym błędnym zasadom. Idąc za radą starego przysłowia i przygotowując się podczas pokoju na wojnę, osiąga się często ten błogi skutek, że wojna, która istotnie groziła, nie przyjdzie do skutku. Chęć zaborcza, którą słabość przeciwnika tylko potęguje, niknie, gdy widzi, że przeciwnik jest silnym. Wielki rozwój mechanicznych umiejętności wykazał niedostateczność dawniejszych uzbrojeń. Drewniane okręta muszą być usunięte, dawne twierdze należy wzmocnić i odrzucić zupełnie dawną broń zaczepną. Wszystkie państwa w świecie w skutek tego musiały nałożyć na swoich obywateli większe ciężary. Przy tem jednakże mają ludy tę pociechę, że te same postępy umiejętności, które z jednej strony wywołały nowe ciężary, z drugiej strony daleko większą dają im pomoc w rozwoju ich dobrobytu. Nowoczesna mechanika daleko większą korzyść przyniosła pracom pokojowym niżeli sztuce wojennej i dodała narodom siły do znoszenia tych ciężkich uzbrojeń, od których zawisłą jest obrona ojczyzny.“

Wiedeń. Najjaś. Pan powrócił d. 18. b. m. do Wiednia.

Peszt. Szóste posiedzenie delegacyi Rady państwa odbyło się dnia 16. bm. Na ławie ministrów zasiedli JEx. kanclerz państwa hr. Beust i wspólny minister finansów hr. Lonyay. Ze strony rządu obecny był radca sekcyi br. Krauss.

Delegat dr. Oelz przedłożył delegacyi petycyę katolicko-politycznego kasyna na przedmieściu wiedeńskim Josephstadt wystosowaną na rzecz papieża. Petycyę tę odesłano do komisyi petycyjnej.

Na porządku dziennym stało najpierw sprawozdanie komisyi budżetowej o przedłożeniu wspólnego ministerstwa względem uchwalenia zaliczki na opędzenie wspólnych wydatków od 1. stycznia do końca lutego 1871 r.

Sprawozdawca komisyi dr. Brestel wniósł w imieniu komisyi, ażeby przyjęto bez zmiany przedłożenie rządowe, gdyż żadnej niema nadziei. by budżet uchwalony został jeszcze w roku bieżącym. Żądana zaliczka wynosi szóstą część sumy dozwolonej w roku 1870 pojedyńczym ministeryom w zwyczajnych wydatkach. Wniosek ten komisyi przyjęty został bez dyskusyi.

Prezydent delegacyi oznajmił potem, że węgierska delegacya powzięła zgodnie z delegacyą Rady państwa uchwałę o zaliczce na opędzenie wspólnych wydatków w styczniu i lutym 1870. Prezydent skonstatował, że uchwały obu delegacyi o przedłożeniu rządowem są zgodne ze sobą. Dalej oznajmił prezydent, że węgierska delegacya powzięła uchwałę w sprawie wyboru komisyi złożonej z 6ciu członków dla przekonania się o ilości, jakości i nie-

dostatkach wszystkich zapasów armii. Te ostatnie wiadomości odesłano do komisyi ludowej. Dr. Grocholski postawił wniosek, by uważać tę sprawę za naglącą i ażeby komisya bez drukowania sprawozdania wywiązała się ze swego zadania w 24 godzinach. Wniosek ten upadł.

W końcu uwiadomił prezydent, iż przyszłe posiedzenie delegacyi nie odbędzie się przed dniem 8. stycznia, jeżeli na to zgodzi się komisya budżetowa.

— Dnia 15go bież m. węgierska delegacya odbyła dwa posiedzenia. Na pierwszem posiedzeniu przyjęto w jeneralnej debacie bez zmiany i dyskusyi wniosek komisyi wojskowej względem zbadania dat przedłożonych przez ministra wojny. W specyalnej dyskusyi postawił Koloman Szell poprawkę, ażeby komisyi złożonej z sześciu członków minister wojny przedłożył szczegółowe wykazy, ilość, jakość i miejsce przechowania różnych materyałów wojennych. Komisya miałaby wtedy dopiero na miejscu zbadać te daty szczegółowe. Poprawkę tę przyjęto. Następnie zdała sprawę komisya finansowa o zaliczkach na styczeń i luty żądanych przez rząd wspólny. Komisya wniosła, by uchwalono żądaną sumę 14,217.300 złr., gdyż potrzeby ministerstwa muszą być pokryte a prawidłowe uchwalenie budżetu przed początkiem stycznia nie może przyjść do skutku.

Na drugiem posiedzeniu delegacya przyjęła ten wniosek bez dyskusyi. Potem wybrano komisyę złożoną z sześciu członków dla zbadania dat podanych o stanie armii przez ministra wojny. Do komisyi tej wybrani zostali: hr. Ferdynand Zichy, baron Józef Vecsey, Edmund Szeniczey, Akos Petrovay, hr. Paweł Kalnoky i Zygmunt Bohus.

Berlin. Dzienniki pruskie zajmują się głównie bombardowaniem Paryża. Niektóre z nich uderzają na naczelne dowództwo za zwłokę w tej sprawie. „Spennersche Zeitung“ usprawiedliwia rząd, gdyż bombardowanie było dotychczas niemożliwe i niepotrzebne.

— Podług wykazu sporządzonego w końcu listopada znajdowało się w Niemczech w niewoli 10.067 oficerów, tudzież 303.842 podoficerów i żołnierzy francuskich. Z ogólnej tej liczby było internowanych w Prusach 8526 oficerów i 231.465 żołnierzy, reszta w innych krajach niemieckich. Z prowincyi pruskich najwięcej jeńców mieści się w prowincyi nadreńskiej, bo 61.000, następnie w saskiej 47.000, z której to liczby na Magdeburg sam przypada 23 000.

Petersburg. O obecnym stanie kwestyi uzbrojenia armii rosyjskiej w karabiny odkolbowe, „Mosk. Wied.“ piszą:

Do 1. stycznia 1871 roku, ogólna liczba karabinów systemu Krnka dojdzie 647.695; w tej liczbie 497.695 przerobionych, 125.000 nowych, i 25.000 przerobionych w Tule. W ciągu 1871 roku przerobią w Tule 62.000 karabinów Ferry-Normann'a; oprócz tego fabryka w Sestrorecku dostarczy, 10.000, a fabryki Iżewskie 30.000 karabinów; co wszystko razem stanowi 750.000 karabinów odtylcowych systemu Krnka. Niezależnie od tego Rosya posiada już 209.259 karabinów systemu Karl'a.

Zamówiono na rok 1871 u pruskiego fabrykanta Bergera 50 000 luf stalowych małego kalibru dla fabryk tulskich; 36.000 pudów luf dla fabryk Iżewskich; następnie sprowadzone będą z zagranicy 14.000 karabinków, i 30.000 pistoletów dla kawaleryi.

Podług ogólnego planu uzbrojenia, cała armia rosyjska ma być z czasem zaopatrzona w karabiny małego kalibru systemu Berdan'a, co nim nastąpi, wojska w Rosyi europejskiej otrzymają karabiny systematu Krnka, — należące zaś do okręgów wojennych syberyjskich, turkiestańskiego, orenburskiego i kaukazkiego w karabiny Karl'a. Plan ten, w skutek wielkiej działalności we wszystkich fabrykach i warstatach, ma być dokonany jeszcze w roku bieżącym.

Londyn. O postępowaniu Prus przemawiają dzienniki angielskie w tym samym tonie jak o postępowaniu Rosyi w sprawie traktatu paryskiego. Dzienniki uderzają na Prusy głównie za to, że nie odwołały się w tej sprawie do mocarstw podpisanych na traktacie poręczającym neutralność Luksemburga.

Paryż. Podajemy dokończenie okólnika hr. Chaudordy do reprezentantów Francyi za granicą:

Dla zabezpieczenia wojsk swych i dla nietykalności obozów wpadli na pomysł ukarania wszelką napaść na swych żołnierzy lub na swe transporta przytrzymaniem, wywołaniem z kraju lub wcale śmiercią którejkolwiek z osób wpływowych tej okolicy. Tak więc poszanowanie ogólne takich mężów stało się dla nich niebezpieczeństwem. Muszą odpowiadać życiem i majątkiem za czyny, których ani powstrzymać, ani przytłumić nie mogli i które zresztą były tylko wykonywaniem prawa własnej obrony. Prusy wywiozły z kraju czterdziestu szanowanych powszechnie obywateli z miast Dijon, Gray i Vesoul jako zakładników pod pozorem, że my czterdziestu kapitanów okrętu, którzy podług praw wojennych stali się naszymi jeńcami, nie wypuszczamy na wolność. Środki te, pomimo całej swej brutalności w wykonaniu, pozostawiały przynajmniej nienaruszoną godność tych, którzy z rozkazu wykonywać je musieli. Lecz Prusy znalazły i na to sposób, by do ucisku dodać poniżenie. Zażądano od nieszczęśliwych chłopów, których gwałtem spędzono i pod zagrożeniem śmierci przytrzmywano, by pracowali nad szańcami nieprzyjacielskiemi i w ten sposób występowali przeciw obrońcom własnej ojczyzny. Widziano dalej, jak sędziowie, których wiek sędziwy każdemu, choćby najzatwardzialszemu, powinien był nakazać poszanowanie, byli wystawieni na lokomotywach surowości pory i urąganiu żołdactwa. Świętość kościołów była pogwałcona i dosłownie nieczystościami zbrukana. Z kapłanami obchodzono się jak ze zbrodniarzami, kobiety sponiewierano i gorzej, niż sponiewierano. Zdaje się, jakby Prusy uwzięły się zdeptać nogami jeden po drugim wszystkie artykuły tych przepisów, które dotąd nosiły piękne miano praw międzynarodowych. Takie są fakta. Odpowiedzialność za nie cięży jedynie na Prusach i ich rządzie. Niczem ich nie wywołano, żaden z nich nie da się też policzyć w poczet owych gwałtowności, którym się nieraz wojska na stopie wojennej oddają. Lecz trzeba wiedzieć, że tu są one wynikiem głęboko obmyślonego systemu, którego zastosowania przestrzegały pojedyńcze sztaby główne z przeświadczeniem a z równą nieubłagalnością. Owe samowolne aresztowania podyktowane były z głównej kwatery, owe rekwizycye rozważane naprzód, owe pożary wzniecane z najzimniejszą krwią i z przysposabianiem palnych ingredyencyi, owe bombardowania bezbronnych mieszkańców nakazywane z góry. Wszystko to działo się podług powziętego zamiaru i było naprzód obmyślane. I to właśnie charakteryzuje tych ludzi, którzy z tej wojny sprowadzają hańbę na nasze stulecie. Prusy nie tylko zapoznały najświętsze obowiązki przeciw ludzkości, lecz także działały wbrew najuroczystszym zobowiązaniom. Szczyciły się na początku wojny z tego, że wiodą naród uzbrojony na wojnę narodową. Wzywały świat cywilizowany na świadka swego świętego prawa; a teraz prowadzą wojska swe, zamienione w rozbójnicze hordy, na mordy i pożogi. Jako dalszą, konieczną konsekwencyą tak prowadzonej wojny zapowiadają Europie zagładę Paryża, jego pomników, jego skarbów i ową straszliwą „Curée“, na którą od trzech miesięcy całe Niemcy spraszają. To, Panie, wiedzieć Ci należy. A mówimy tutaj tylko o takich faktach, które śledztwa sumienne sprawdziły, które nie dadzą się niczem naruszyć. Jeśliby miano zażądać przykładów, to nam takowych nie zabraknie, może Pan o tem sam sobie zdanie wyrobić z dołączonych do niniejszego dokumentów. Porusz Pan te fakta w obec osób należących do rządu, przy którym jesteś akredytowany. Lecz nie są one dla nich samych przeznaczone, owszem może je Pan otwarcie wszystkim udzielić. Dobrze jest i pożytecznie, aby w chwili, gdzie się takie czyny dokonują, każdy brał na siebie odpowiedzialność za postawę, jaką w obec nich przyjmuje, tak samo więc rządy, które samoistnie występują, jak i ludy, które muszą poprzestać na przelaniu swego oburzenia na swoje rządy.

— Osaczenie fortecy Montmédy, której poddanie się nastąpiło dnia 14. b. m., dokonanem zostało już dnia 12. listopada przez kilka batalionów 27mej brygady piechoty pod pułkownikiem Pannewitz, lecz dopiero po poddaniu się fortecy Thionville, czyli, jak ją teraz Niemcy nazywają, Diedenhofen, sprowadzono dostateczny materyał oblężniczy, którym rozpocząć było można bombardowanie na seryo. Dnia 12. b. m. rozpoczęto ogień na fortecę, a już dwa dni później powiewała chorągiew czarno-biała na wałach placu, który już raz przed 55 latami (1815), lecz wtedy po dłuższem oblężeniu, był się poddał Prusakom. Montmédy przechodziło już zresztą różne koleje losu. Jako forteca istniało Montmédy już w 13. wieku, w latach 1542 do 1656 wytrzymało trzy oblężenia i dostało się po bardzo energicznie prowadzonej obronie znajdującej się tam załogi hiszpańskiej w roku 1657 w posiadanie Francyi. Ludwik XIV. kazał marszałkowi Vauban rozprzestrzenić i umocnić tę fortecę; lecz wysuniętych cytadel nie otrzymała, można zatem nad nią panować z otaczających ją wzgórz. Montmédy leży na grzbiecie góry, na trzy strony stromo zniżającej się i składa się z właściwej fortecy Montmédy i miasta dolnego, położonego w dolinie Chiers nazwanego Medybas lub też Basmedy, nie otoczonego fortyfikacyami. Obiedwie połowy miasta liczą razem 4500 mieszkańców, którzy trudnią się wyprawianiem sławnych skór. Montmédy nie ma w tej wojnie wielkiego znaczenia strategicznego, leży bowiem za daleko od właściwego terenu operacyjnego, jednakże od pewnego czasu było punktem zbornym dla wolnych strzelców w Ardennach i należało je obsadzić, jeżeli komunikacya niemieckich oddziałów wojsk, operujących wzdłuż granicy belgijskiej przeciwko Mezières, Longwy i t. d, z Metz i Thionville nie miała być przerywana ciągle przez gerylasów.

Przez kapitulacyę Montmédy siły, które się tam znajdowały, będą mogły być użyte przeciwko Longwy i Mezières. Zamek Louppy, zkąd jenerał Kamecke depeszę swą datował, leży na południe od Montmédy, gdzie trakt do Stenay przechodzi przez rzekę Loison.

Florencya. Włoska izba zajmuje się na posiedzeniach komitetu projektem do ustawy o rękojmiach niezawisłości papieża. Żywa dyskusya powstała przy artykule 13, który poręcza nietykalność w duchu prawa międzynarodowego papiezkim legatom i reprezentantom mocarstw zagranicznych przy dworze papiezkim. Uchwały w tej sprawie dotąd jeszcze nie powzięła komisya.

Przy art. 14 o wolności kościoła wywiązała się tożsamo żywa dyskusya. Prezydent rady ministrów Lanza bronił przedłożenia rządowego wskazując na ten fakt, że Włochy wobec świata cywilizowanego przyjęły na siebie uroczyste zobowiązania szanowania wolności kościoła. Zobowiązaniu temu musi stać się zadość bezwarunkowo. Obrady nad tym punktem zostały odroczone.

Kronika.

(Wykaz ukaranych dorożkarzy i fiakrów w pierwszej połowie grudnia.) C. k. Dyrekcya policyi we Lwowie ukarała następujących fiakrów i dorożkarzy: Za przekroczenie taksy fiakra: l. 4, doroparzy l. 58, 63 (powtórnie), 73, 94, 190, 241. Za bójkę na stanowisku dorożkarzy l. 53, 157. Za niedotrzymanie stanowiska fiakrów: l. 16, 17, dorożkarzy l. 1, 10, 16, 26, 28, 36, 45, 52, 67, 84, 92, 107, 110, 136, 141, 143, 161, 171, 176, 221. Za nieprzedstawienie woźnicy dorożkarzy: l. 65, 232. Za nieporządną jazdę: fiakra l. 10, dorożkarzy: l. 4, 8, 21, 26, 72, 120, 132, 176, 215. Za uszkodzenie drzew na wałach hetmańskich fiakra l. 8 (odstawiony do magistratu). Za niedotrymanie jazdy fiakra: l. 6. Za nieostrożną jazdę fiakrów: l. 2, 26, 45, dorożkarzy l. 23, 35, 159, 185, 221. Omnibus l. 5. Za zanieczyszczenie studni publicznych fiakra l. 13, dzrożkarzy l. 91, 135 (Odesłano do magistratu.) Za odmówienie jazdy fiakrów: l. 1, 22, dorożkarzy l. 95. Za zostawienienpowozu bez nadzoru dorożkarza: l. 6, 59, 65, 91, 111, 122, 135, 154. Za niedozwolone stanowisko dorożkarza: l. 37, 44, 103, 236. Za powierzenie dorożki 13-letniemu chłopakowi dorożkarz: l. 43. Za nieoliczbowanie powozu dorożkarzy: l. 53, 55, 182. Za obrazę straży dorożkarzy: l. 74, 168. (Odesłaoo do sądu.) Za wjazd na chodnik dorożkarza: l. 158. Za przekroczenie ustawy przemysłowej dorożkarza l. 191. (Odesłano po magistratu.)

— Cholera, według „Wil. Wiest.“, okazała się w Wilnie; otworzono trzy szpitale dla cholerycznych. — W Grodnie, gdzie się cholera, jest temu dwa miesiące blisko, nagle zjawiła, przycichła z nastaniem mrozów, a poprzednio napadała tylko najuboższą ludność i najmniej dbającą o czystość w mieszkaniach; tak przynajmniej donoszą nam listownie. Listownie także podano nam wiadomość o szerzeniu się cholery w gubernii kaliskiej. Ma być między innemi w Zagórowie, w pow. konińskim.

(Wyrób wagonów w Rosyi i Królestwie Polskiem.) Powiększająca się z każdym prawie miesiącem sieć kolei żelaznych rosyjskich, potrzebuje obecnie około półsiodma tysiąca wagonów rocznie. Fabryki warszawskie i rosyjskie zobowiązały się dostarczać rocznie 2000 wagonów, reszta musi być sprowadzaną z zagranicy, mianowicie zaś z Berlina, Hamburga i Chemnic; ale Rosya doznała z tej strony wielkiego zawodu, gdyż skutkiem obecnej wojny, prawie wszyscy robotnicy fabryk istniejących w rzeczonych miastach, powołani zostali do wojska, a zakłady stoją bezczynnie.

(Pogrzeb indyjski.) We Florencyi odbyło się w tych czasach osobliwsze widowisko. Umarł tam 20letni

książe indyjski Muharaja z Kalapore. Otoczenie jego dworu starało się o zezwolenie rządu włoskiego do spalenia zwłok rajaha według zwyczaju i obrządku Indyan. Rząd czynił w tem trudności, ale za wdaniem się ambasady angielskiej, zezwolił nakoniec. Ceremoniał ten wykonany został ściśle podług przepisów braminów. Nad brzegiem rzeki Arno wzniesiono regularny stos indyjski. Zwłoki rajaha na dwóch sążniach drzewa ułożone, spalone zostały. Operacyi tej dopełnili dwaj służący zmarłego i popioły troskliwie zebrali dla zabrania ich do jego ojczyzny. Widowisku temu, pomimo zimnej nocy, mnóstwo Florencyków przypatrywało się.

Ostatnia poczta.

(Telegramy dzienników porannych.)

Wersal, 18. grudnia. (Urzędowe.) 10ty korpus armii zabrał 6 dział i 1 kartaczownice w potyczce z 16. bm. po której zajęto Vendome.

Dnia 17. bm. przednie straże korpusu ścigającego nieprzyjaciół, zajęły Epuisay (2 mile na północny zachód od Vendome) i wzięły 200 jeńców.

Ujęte papiery służbowe jenerała Chancery, dowodzą, że wojska nieprzyjacielskie w skutek strat zmniejszyły się o połowę.

Przednia straż kolumn skierowanych z Chartres przeciw nieprzyjacielowi odbyła pod Droue zwycięską potyczkę przeciw 6 batalionom francuskim. Strata nieprzyjaciół wynosi 100 zabitych, kilka wozów z żywnością, i transport bydła.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Ceny targowe w miesiącu listopadzie:

	Miejsce targu									
	Mosty wiel.		Żółkiew		Kulików		Łopatyn		Załośce	
	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.
	walutą austryacką									
Mec pszenicy	4	50	4	.	4	50	3	50	4	20
„ żyta	2	50	2	30	3	.	2	50	2	20
„ jęczmienia	2	40	1	60	2	.	1	50	2	20
„ owsa	1	75	.	.	1	60	1	25	1	50
„ grochu	2	40	3	47	3	.	.	.	2	50
„ hreczki	2	40	.	.	.	.	1	50	2	.
„ kukurudzy	1	.	1	60	1	.	.	60	1	.
„ ziemniaków	1	.	1	60	1	.	.	60	1	.
Cetnar siana	1	5	1	40	1	60	.	.	1	20
Sąg drzewa twardego	3	60	8	75	8	.	1	40	6	.
„ „ miękkiego	3	.	7	25	6	.	1	.	3	
Funt mięsa wołowego	.	15	.	17	.	13	.	16	.	14
Miara wina	.	60	.		.	80	.	.	.	70
„ piwa	.	12	.	.	.	20	.	14	.	12
Wyrobnik z wiktem	.	30	.		.	30	.	.	.	20
„ bez wiktu	.	50	.	.	.	50	.	50	.	.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 19. grudnia.

Hotel George: PP. Hr. Drohojowski B., z Polski. — Hr. Starzyński L., z Podkamienia. — Möser F., c. k. podpułk., z Drohowyża — Krajewski L., c. k. star., z Żółkwi. — Benoe A., z Niegowic. — Bogdanowicz Z., z Polski. — Dylewski A., z Rolowa. — Kotkowski A, z Hawłowic.

Hotel europejski: Czerniakowski M., z Lisiczyńca. — Trzycieski A., z Miejsca — Tureński A., z Węgier.

Hotel angielski: Cieński B., z Tomaszowic. — Udrycki A., z Mostów. — Zawadzki K., z Potoka.

Hotel podolski: Myszkowski G., z Rosyi.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 19. grudnia.

PP.: Hr. Karnicki T., do Wołczuch. — Barański F., do Radłowic. — Koborowski C., do Selistrowa. — Nowacki K., do Tejsarowa. — Postruski J., do Swistelnik. — Rozwadowski T., do Husiatyna. — Wasylewski W., do Polanki. — Rukicki J., not., do Sambora.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 19. grudnia 1870.

Pora	Barometr w mierze par sprow do 0° Reau.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru		Stan atmosfery
7 god. zrana	321,42	— 0.8	86	Z.	moc.	10-5
2 god. po poł	322 29	— 3.8	77	„	mi.	10
9 god. wiecz.	321 67	— 4.4	82	„	sł.	10

śnieg = 1.‴10.

Odpowiedzialny redaktor Adolf Rudyński.

Cennik lwowskiej Izby handl. i przemysłowej.

Efekta	Uskutecznione sprzedaże		Kurs przeciętny		Kurs ostatni płacą		Kurs ostatni żądają	
	Złote austryackie							
D. 19. grudnia.								
Akc. gal. kol. żel. K. L.	—	—	—	—	239	25	240	50
„ kol. lw.-cz.-Jassy	—	—	—	—	190	25	191	25
„ banku hip. galic. po 200 zł. z wpł. 50%	—	—	—	—	111	—	113	—
„ pap. czerl. po 200 złr. w. a.	—	—	—	—	—	—	—	—
Galic. banku krajow.	—	—	—	—	—	—	72	—
Listy z. Tow. kred. gal. 5% w. a.	—	—	—	—	77	50	78	15
„ T. kr. gal. 4% w. a.	—	—	—	—	70	—	70	50
Banku hip. gal.	—	—	—	—	85	50	86	—
Gal. zakł. kr. włośc.	—	—	—	—	85	—	86	—
Oblig. ind. gal.	—	—	—	—	72	60	73	15
„ W. Ks. Krak.	—	—	—	—	—	—	—	—
„ Księst. Bukowiny	—	—	—	—	—	—	—	—
Poż. gł. r. 1866 po 7%	—	—	—	—	—	—	100	—
Pier. k. gal. K. L. I. Em.	—	—	—	—	—	—	—	—
„ „ „ „ II. „	—	—	—	—	—	—	—	—
„ kol. lw.-czern. I. Em.	—	—	—	—	—	—	—	—
„ „ „ II. „	—	—	—	—	—	—	—	—
Dukat holenderski	—	—	—	—	5	80	5	87
„ cesarski	—	—	—	—	5	85	5	90
Napoleondor	—	—	—	—	9	88	9	98
Pół imperyał rosyjski	—	—	—	—	10	—	10	15
Rubel srebrny rosyjski	—	—	—	—	1	90	1	96
„ papierowy „	—	—	—	—	1	57½	1	59
Bank. pol. za 100 zł. pol.	—	—	—	—	—	—	—	—
Talar pruski srebrny	—	—	—	—	—	—	—	—
Pruskie bilety kasowe	—	—	—	—	1	82	1	83
Srebro	—	—	—	—	123	—	124	50

(oprócz kupona bieżącego — przy pozycjach od Akc. gal. kol. żel. K. L. do kol. lw.-czern. II.)

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 16. grudnia 1870.

1. Dług publiczny. (Za 100 zł.)

A. Państwa.	pien.	towar.
Z pożyczki narodowej z procentami od stycznia do lipca po 5%	65.35	65.45
do kwietnia do października po 5%	65.15	65.25
Pożyczka w srebrze 1864 (funt. szt.) zwrotna w 35 latach po 5%	—.—	—.—
Pożyczka w srebrze z 1865 (franki) zwrotna w 37 latach po 5%	—.—	—.—
Metaliki po 4½%	—.—	—.—
Przezn. do wyl. z r. 1839 całe losy	239 —	240.—
„ „ „ „ 1839 piąta część losów	238.—	239.—
„ „ „ „ 1854 po 250 zł. 4%	87.75	88 25
„ „ „ „ 1860 po 500 zł. 5%	91 80	92.—
„ „ „ „ 1860 po 100 zł. 5%	103 50	104.50
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 zł.	112 75	113 —
Renty Como po 42 lir. austr.	25.—	27.—
B. Krajów koronnych. Obligacye indemn. po 5% za 100 zł.		
Czech	94.—	95.—
Bukowiny	70.75	71.50
Galicyi	72.25	72.75
Niższej Austryi	95.—	96.—
Siedmiogrodu	74.75	75.50
Węgier	77.75	78,25
Galic. pożyczka głodowa z r. 1866 po 7%	—.—	—.—
2. Akcye.		
Banku anglo-austr. na 200 zł. (20 funt. szterl.) z wpłatą 50%	192.2-	192.75
Inst. kred. dla handlu po 160 zł. w. a.	246.50	246.75
Niż.-aust. tow. eskomt. po 500 zł.	888.—	892.—
Galic. banku kraj. à 200 zł. wpł. 40%	—.—	—.—
Galic. banku hyp. po 200 zł., wpłata 40%	112.—	114.—
Banku narodowego	727.—	729.—
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	541.—	543.—
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. m. k.	214.25	214.75
Półn. kolei po 1000 zł. w. a.	2025	2030
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. m. k.	239 50	239.75
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 funt. szt.)	190.50	191 —
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	377 50	378 50
Połud. kolei państ. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr.	—.—	—.—
Spółki Borysławskiej à 200 zł. w. a.	—.—	—.—
3. Listy zastawne. (za 100 zł.)		
Pow. austr. towarz. kr. ziem. przezn. do losow. po 5% w srebrze	106.25	106.75
Gal. Tow. kred. w w. a. po 4%	70.50	71.50
Gal. banku hyp. po 6%	86.—	86.50
Gal. zakł. kred. włośc. do losow. po 6%	85.—	86.—
Banku narod. w wal. austr., przezn. do los. po 5%	90 80	91.—
Węgier. Towar. ziemskie po 5½%	88.50	89.—
„ „ „ (renta) po 6%	—.—	—.—
4. Obligacye z prawem pierwszeństwa.		
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	90.25	90.75
„ „ „ „ „ w. a.	86.—	87.—
(za 100 zł.)		
Kolej gal. Kar. Lud. sr. po 300 zł. 5% za 100 zł.	101.50	102.—
Kol. gal. Karola Ludwika II. emisyi	98.50	99.—
5. Losy. (za sztukę)		
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	161.50	162 —
Clarego po 40 zł. m. k.	31.—	33.—
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	94.—	96 —
Keglevicha po 20 zł. m. k.	14.—	16 —
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	26.—	30 —
Palffiego po 40 zł. m. k.	26.—	27 —
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	14.—	15 —
Salma po 40 zł. m. k.	37 —	39 —
St. Genois „ 40 „ „	27.—	28 —
Pożyczka miasta Stanisławowa po 20 zł. w. a.	22.—	24. —
Poż. Tryest. po 100 zł. m. k.	115.—	125 —
„ „ „ 50 zł. w. a.	57.50	58 50
Waldsteina po 20 zł. m. k.	18.—	20 —
Windischgrätza „ 20 „ „	20.—	21

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

Amsterdam za 100 zł. hol.	104 20	104 30
Augsburg za 100 zł. w p. n.	103 55	103 70
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt 100 zł. w p. n.	103 70	103 80
Hamburg za 100 M. B.	9. 40	91 50
Londyn za 10 ft. szt.	124 25	124 50
Paryż za 100 fr.	—.—	—.—

Kurs złota.

Dukaty ces. men.	—.—	—.—
„ pełn. wagi	5 90	5 92
Korona	—.—	—.—
20frankówka	9.96	9 97
Rosyjski imperyał	—.—	—.—
Talar związkowy	—.	—
Srebro	122 50	122 75

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 17. grudnia.	zł.	c.
Jednolity dług państwa w banknotach	55	85
„ „ w srebrze	65	25
Losy z 1860. roku	91	80
Akcye banku wiedeńskiego	727	—
„ „ kredytowego	245	50
Londyn 10 funtów szterlingów	124	50
Srebro	122	75
Napoleondor	9	99
Dukat	5	91

DZIENNIK URZĘDOWY.

(3038) **Obwieszczenie.** (1)

Nr. 17173. Z dniem 26. grudnia 1870 wejdzie w życie w Złotnikach c. k. urząd pocztowy dla służby listowej i wartościowej, i będzie połączony z c. k. urzędem pocztowym w Wiszniowczyku cztery razy w tygodniu pocztą pieszą.

Ze Złotnik:

w niedzielę, wtorek, czwartek i piątek o godzinie 12tej min. 15 z południa.

Do Wiszniowczyka:

tego samego dnia o godz. 2giej min. 25 po południu. Łączy się z pocztą do Chmielówki.

Z Wiszniowczyka:

o godz. 2giej min. 40 po południu.

Do Złotnik:

o godz. 4tej min. 50 po południu.

Obręb doręczań:

Burkanów, Bohatkowce, Iszczków i Złotniki.

C. k. kraj. Dyrekcya poczt.

Lwów, dnia 3. listopada 1870.

Kundmachung.

Nro. 17173. Am 26. December 1870 tritt im Orte Złotniki ein Postamt für den Brief- und Fahrpostverkehr ins Leben, und wird mit dem Postamte Wiszniowczyk mittelst 4 Mal wöchentlichen Fußbotenposten in Verbindung.

Von Złotniki:

Sonntag, Dienstag, Donnerstag, Freitag um 12 Uhr 15 Min. Nachmittags.

In Wiszniowczyk.

an obigen Tagen um 2 Uhr 25 Min Nachmittags. (Anschluß an die Post nach Chmielówka.)

Von Wiszniowczyk:

um 2 Uhr 40 Min. Nachmittags

In Złotniki:

um 4 Uhr 50 Min. Nachmittags.

Bestellungsbezirk:

Burkanów, Bohatkowce, Iszczków und Złotniki.

K. k. galiz. Post-Direction.

Lemberg, 3. November 1870.

(3028) **Ogłoszenie.** (1)

Nro. 2648. C. k. sąd powiatowy w Żywcu podaje niniejszem do powszechnej wiadomości, że celem zaspokojenia sumy 14 złr. 78 kr. Markowi Werberowi od Józefa Pawełka przysądzonej wraz z pn. dozwoloną została przymusowa sprzedaż przez publiczną licytacyę połowy domu drewnianego pod Nr. kon. 36 w Żywcu, ciała tabularnego nie stanowiącego, w trzech terminach t. j. 11. stycznia 1871, 13. lutego 1871 i 15. marca 1871, każdą razą o godzinie 10. przed południem w lokalu podpisanego c. k. sądu pod następującemi warunkami odbędzie się:

1. Przedmiotem licytacyi jest, połowa domu drewnianego wraz z ogródkiem pod Nr. kon. 36 w Żywcu w protokole zajęcia z dnia 3. czerwca 1869 do l. 2899 bliżej opisana.

2. Cenę wywołania stanowić będzie cena szacunkowa w kwocie 280 złr. w. a. poniżej której ta realność w pierwszym i drugim terminie licytacyi sprzedaną nie będzie.

W trzecim terminie licytacyi zaś także poniżej ceny szacunkowej sprzedaną będzie.

3. Każdy chęć kupna mający obowiązanym jest złożyć do rąk komisyi licytacyjnej wadyum w ilości 30 złr., które nabywcy w cenę kupna wliczonem a innym licytującym zaraz po ukończeniu licytacyi zwróconem zostanie.

4. Nabywca obowiązany będzie cenę kupna zaraz po skończeniu licytacyi do rąk komisyi licytacyjnej złożyć.

Gdyby tego nie uczynił, natenczas odbędzie się natychmiast ponowna licytacya, a niesłowny nabywca odpowiedzialnym będzie za szkodę z niedotrzymania tego warunku wynikłą, nie tylko złożonem wadyum, ale także i całym majątkiem.

C. k. sąd powiatowy.

Żywiec dnia 10. listopada 1870.

(3027) Ogłoszenie licytacyi. (2)

Nr. 1791. C. k. sąd powiatowy w Żywcu podaje niniejszem do powszechnej wiadomości, iż celem zaspokojenia sumy 16 złr. p. Zygmuntowi Rosanisowi przez Marcina Jureczkę i Macieja Jureczkę ugodą sądową z dnia 5. lutego 1864 do l. 475 przyznanej wraz z przynależytościami dozwoloną została na żądanie Michała Feilera jako prawonabywcy Zygmunta Rosanisa przy musowa sprzedaż przez publiczną licytacyą realności włościańskich: Marcina Jureczki pod Nk. 209 i Macieja Jureczki pod Nk. 207 w Jeleśni ciała tabularnego nie stanowiących i w trzech terminach to jest: 11. stycznia 1871, 13. lutego 1871 i 15. marca 1871 każdą razą o godzinie 10. przedpołudniem pod następującemi warunkami odbędzie się:

1. Przedmiotem sprzedaży przez licytacyą jest realność pod Nk. 209 w Jeleśni, składająca się z domu, stodoły i gruntów i realność pod Nk. 207 w Jeleśni, składająca się z domu starego, domu nowego i gruntów. Każda z tych realności w protokóle zajęcia z dnia 25. czerwca r. 1867 do l. 3214 bliżej opisana z osobna licytowaną będzie.

2. Cenę wywołania stanowić będzie wartość realności pod Nk. 209 w Jeleśni w ilości 62 złr. i wartość realności pod Nk. 207 w Jeleśni w ilości 74 złr. w. a. przez sądowe oszacowanie wykazana, poniżej której rzeczone realności w pierwszym i drugim terminie licytacyi sprzedane nie będą.

Dopiero przy trzecim terminie licytacyi realności te także poniżej ceny szacunkowej więcej dającemu sprzedane zostaną.

3. Każdy chęć kupna mający winien jest przed rozpoczęciem licytacyi złożyć do rąk komisyi licytacyi wadyum w ilości 10 złr. w gotówce. Wadyum nabywcy zostanie zatrzymane i temuż w cenę kupna wliczonem będzie, innym zaś licytującym natychmiast po skończeniu licytacyi zwroconem zostanie.

4. Nabywca obowiązanym będzie całą cenę kupna z potrąceniem wadyum w gotówce natychmiast po skończeniu licytacyi do rąk komisyi licytacyjnej złożyć, poczem mu na jego żądanie kupiona realność we fizyczne posiadanie oddaną będzie, oraz zostanie mu wydanym dekret własności tejże realności.

5. Wrazie, gdyby nabywca warunku licytacyi względem zapłaty ceny kupna nie dopełnił, odbędzie się natychmiast bez ponownego ogłoszenia na koszt i niebezpieczeństwo jego powtórna licytacya a niesłowny nabywca odpowiedzialnym będzie za ubytek w cenie kupna nietylko złożonym wadyum, lecz całym swoim majątkiem.

Resztę warunków licytacyjnych oraz akt opisania sądowego i oszacowania rzeczonych realności przejrzeć można w registraturze podpisanego c. k. sądu.

Żywiec, 30. września 1870.

(3021) Obwieszczenie. (2)

Nr. 112-pr. Ze strony Prezydyum c. k. sądu obwodowego Nowo-Sądeckiego podaje się do powszechnej wiadomości, że wcelu zapewnienia dostawy na rok 1871, dla więźniów c. k. sądu obwodowego i miejsko-delegowanego w Nowym-Sączu:

I. a) $441\frac{5}{8}$ łokci drelichu,
b) $1201\frac{1}{4}$ łokci płutna na koszule,
c) $1160\frac{11}{32}$ łokci płutna grubszego,
d) 130 par trzewików skorzanych, tudzież

II. różnych przedmiotów inwentaryczny ch, odbędzie się w gmachu c. k. sądu obwodowego dnia 27. grudnia 1870 o godzinie 9. z rana publiczna licytacya in minus.

Wadya wynoszą co do I. 125 złr., do II. 39 złr. w. a.

Każdy chęć licytowania mający jest obowiązany przed rozpoczęciem licytacyi złożyć do rąk komisyi licytacyę prowadzącej wadyum gotówką lub w papierach publicznych wedle kursu na bursie notowanego.

Pisemne w prawne wymogi zaopatrzone oferty będą przez ustanowioną komisyę aż do rozpoczęcia ustnej licytacyi przyjmowane.

Reszta warunków licytacyjnych mogą być w sądzie przejrzane.

Z Prezydyum c. k. sądu obwodowego.
Nowy-Sącz, dnia 12. grudnia 1870.

(3032) E d y k t. (2)

Nro 62449. C. k. sąd krajowy we Lwowie niniejszem edyktem wiadomo czyni Leibie Selzer, spadkobiercy Izraela Selzera i Konstantemu Matczyńskiemu spadkobiercy Antoniego Czarneckiego, a w razie ich śmierci, ich z imienia i nazwiska nieznanym spadkobiercom, że przeciw nim Zygmunt Mozer o extabulacyę sumy 890 złr. 52 kr. w. w. na realności we Lwowie Nr. $222\frac{2}{4}$ Dom. 26 p. 540 n. 35 on. ciążącej pod dniem 24. października 1870 l. 54711 pozew wniósł i o pomoc sądową prosił, wskutek czego termin do ustnej rozprawy na dzień 16. stycznia 1871 10 g. ra. ustanowiony został.

Ponieważ miejsce pobytu wyż wymienionych pozwanych nie wiadome jest, a zatem c. k. sąd krajowy do zastępywania ich i na ich koszta i szkodę tutejszego adwokata Dra Skałkowskiego z zastępstwem adw. Dra Popiela kuratorem mianował, z którym niniejsza sprawa wedle ustawy sądowej dla Galicyi przepisanej przeprowadzoną będzie.

Niniejszym więc edyktem upomina się zapozwanych w należytym czasie osobiście stanąć lub potrzebne wymogi prawne ustanowionemu zastępcy udzielić, lub innego zastępcę wybrać i sądowi oznajmić i potem stosownych do obrony środków użyć gdyż wynikające zaniedbaniu skutki sami sobie przypisać będą musieli.

Z c. k. sądu krajowego.
Lwów, dnia 13. grudnia 1870.

(3022) Obwieszczenie. (2)

Nro. 12217. C. k. sąd obwodowy w Tarnowie wiadomo czyni, iż otwarta została upadłość co do majątku p. Julii Steinkellerowej w Budzyniu a to co do całego tak ruchomego gdziekolwiek znajdującego się, jak i co do nieruchomego majątku położonego w tych krajach, gdzie urządzenie upadłości z dnia 25. grudnia 1868 D. P. P. 869 Nr. 1. obowiązuje.

Komisarzem tej upadłości mianowanym został c. k. radca sądu krajowego p. Kutschera tymczasowym zaś zawiadowcą massy p. adw. kraj. Dr. Ludwik Pietrzycki.

Wszysey do tej massy upadkowej, jako wierzyciele jej, roszczenie mający, chociażby nawet o takowe i spory wytoczonemi były, powinni takowe do dnia 6. marca 1871 zgłosić się w tutejszym sądzie obwodowym, stosownie do przepisów urządzenia upadłości unikając szkodliwych następstw tamże zagrożonych zgłosić, i na posłuchanie zaś w dniu 23. marca 1871 o godzinie 4. po południu odbyć się mającem do likwidacyi i do uporządkowania podać.

Tak zgłoszonym i na ogolnem posłuchaniu stawającym wierzycielom służy prawo przez wolny obiór w miejsce zawiadowcy massy, jego zastępcy i członków delegacyi wierzycieli dotychczas urzędujących, powołać stanowczo inne osoby, w których pokładają zaufanie.

Na teraz celem potwierdzenia ustanowionego przez sąd, lub zamianowania innego zawiadowcy massy lub jego zastępcy, tudzież obrania delegacyi wierzycieli wyznacza się posłuchanie na dzień 20. stycznia 1871 o godzinie 4. po południu na którem stawić się mają wierzyciele ze stosownemi dokumentami roszczenia ich wykazującemi.

Zarazem przypomina się wierzycielom nie mieszkającym ani w Tarnowie ani w obrębie orzectwa tutejszego c. k. sądu delegowanego miejskiego, że gwoli §. 111. obowiązani są donieść sądowi o obranym przez siebi a w Tarnowie mieszkającym pełnomocniku do przyjmowania za nich wszelkich wręczeń, gdyż w przeciwnym razie na wniosek komisarza upadłość i na ich koszt i niebezpieczeństwo kurator byłby ustanowiony.

Dalsze ogłoszenia w toku tego postępowania upadkowego zamieszczone będą w urzędowym dzienniku Lwowskim.

Z c. k. sądu obwodowego w Tarnowie.
Tarnow dnia 15. grudnia 1870.

(3026) Obwieszczenie. (2)

Nro. 2545. C. k. sąd powiatowy w Mostach wielkich wiadomo czyni, że w skutek odezwy c. k. sądu krajowego jako handlowego we Lwowie z dnia 10. sierpnia 1870 l 31591 na zaspokojenie wywalczonej przez Możesza Gamsera przeciw Gabrielowi Żydek sumy wekslowej 200 złr. w. a. z procentami po 6% od dnia 8. maja 1866 rachować się mającymi, kosztami sporu w ilości 5 złr. i kosztami egzekucyjnemi 3 złr. 7 kr., 2 złr. 37 kr. i 17 złr. 25 kr. w. a. przymusowa publiczna licytacya realności pod l. k. 115 z budynkami, ogrodami i polami aktem oszacowania z dnia 15. lutego 1870 objętemi, na Werynach przysiółka Bojańca położonej, do dłużnika Gabryela Żydeka należącej i ciała tabularnego nie stanowiącej, w trzech terminach, to jest dnia 26. stycznia 1871, 3. i 10. lutego 1871, każdą razą o 10tej godzinie rano w tutejszym c. k. sądzie przedsięwziętą zostanie pod warunkami:

1. Za cenę wywołania ustanawia się sądownie wyprowadzona wartosć szacunkowa tej realności w sumie 598 złr. w. a.

2. Realność ta w pierwszych dwóch terminach li tylko za lub wyżej wartości szacunkowej, w trzecim zaś terminie nawet i niżej takowej za którąkolwiekbądź cenę sprzedaną zostanie.

3. Każden chęć kupienia mający jest obowiązany tytułem zadatku 10% od wartości szacunkowej t. j. kwotę 60 złr. w. a. przed rozpoczęciem licytacyi do rąk komisyi licytacyjnej złożyć, która po ukończonej licytacyi kupicielowi w cenę kupna wrachowaną, innym zaś licytującym zwróconą zostanie.

4. Kupiciel jest obowiązany cenę kupna do 30 dni po prawomocności aktu licytacyjnego do depozytu tutejszego c. k. sądu powiatowego w gotówce złożyć.

Reszta warunków licytacyi tudzież akt zastawnego opisania i oszacowania tej realności w tutejszosądowej registraturze przejrzane być mogą.

Z c. k. sądu powiatowego.
Mosty wielkie, dnia 30. października 1870.

(3017) E d y k t. (2)

L. 23967. C. k. sąd krajowy w Krakowie zawiadamia niniejszym edyktem p. Józefa Grünzweiga pocztmistrza, że pod dniem 8. grudnia 1870 do l. 23967 wniósł przeciw niemu do tutejszego sędu p. J. Gleitzmann pozew, o zapłacenie kwoty 150 zł. w. a. z przyn., w załatwieniu którego to pozwu nakaz płatniczy na wspomnioną sumę wydany został.

Gdy miejsce pobytu pozwanego p. Józefa Grünzweiga nie jest wiadome, przeto c k. sąd w celu zastępowania go na koszt i niebezpieczeństwo jego tutejszego p. adwokata Dra. Kaufmana z substytucyą p. adwokata Dra. Rapaporta kuratorem nieobecnego ustanowił, z którym spór wytoczony według ustawy postępowania sądowego w Galicyi obowiązującego przeprowadzonym będzie.

Zaleca się zatem niniejszym edyktem pozwanemu, aby w zwyż oznaczonym czasie albo sam stanął, lub też potrzebne dokumenta ustanowionemu dla niego zastępcy udzielił, lub wreszcie innego obrońcę sobie wybrał, i o tem c. k. sądowi doniosł, w ogóle zaś, ażeby wszelkich możebnych do obrony środków prawnych użył, w razie bowiem przeciwnym wynikłe z zaniedbania skutki sam sobie przypisaćby musiał.

Kraków, dnia 12. grudnia 1870.

(3014) Ogłoszenie konkursu. (2)

Nr. 16337. Celem rozdania stypendyów po 100 złr. z funduszów krajowych, przyzwolonych dla uczniów istniejących w kraju zakładów dla kształcenia nauczycieli szkół ludowych tak męzkich, jako też żeńskich, ogłasza się niniejszem konkurs.

Chcący się ubiegać o nadanie jednego z rzeczonych stypendyów winni wnieść podania swoje na ręce Dyrekcyi zakładu, do którego na nauki uczęszczają do Wydziału krajowego, a to najdalej do końca stycznia 1871, i załączyć metrykę chrztu, świadectwo ubóstwa, tudzież dowody dotychczasowych postępów w naukach, a w szczególności świadectwo z ostatniego półrocza szkolnego.

Z Rady Wydziału krajowego.
We Lwowie dnia 10. grudnia 1870 r.

(3016) E d y k t. (2)

Nr. 54790. Ces. król. sąd krajowy we Lwowie niniejszym edyktem wiadomo czyni Modestowi Chumińskiemu, Judycie Goreckiej, Teofilowi Chomińskiemu, Zofii Sosnowskiej, Maryi Kolankowskiej, Apolonii Reszetyłowicz, że przeciw nim Piotr Mikolasch o zapłacenie 1000 złr. pod dniem 5. sierpnia 1870 L. 41218 pozew wniósł, w skutek czego termin do ustnej rozprawy na dzień 10. stycznia 1871 wyznaczono.

Ponieważ miejsce pobytu ich nie jest wiadome, a zatem c. k. sąd krajowy do zastępowania i na ich koszta i szkodę tutejszego p. adwokata Dr. Goreckiego z zastępstwem p. adwokata Dr. Hillbrichta kuratorem mianował, z którym niniejsza sprawa wedle ustawy sądowej dla Galicyi przepisanej przeprowadzoną będzie.

Niniejszym więc edyktem upomina się zapozwanych, w należytym czasie osobiście stanąć, lub potrzebne wymogi prawne ustanowionemu zastępcy udzielić, lub innego zastępcę wybrać i sądowi oznajmić i potem stosownych do obrony środków użyć, gdyż wynikające z zaniedbania skutki sami sobie przypisać będą musieli.

Z c k. sądu krajowego.
Lwów, dnia 19. listopada 1870.

(3018) E d y k t. (2)

Nr. 23480. Ces. król. sąd krajowy w Krakowie zawiadamia niniejszym edyktem p. Jakóba Geisslera, z miejsca pobytu niewiadomego, że przeciw niemu p. Franciszek Langer, kupiec w Biały, o zapłacenie sumy wekslowej 284 złr. w. a. z p. n. pod dniem 1. grudnia 1870 r. L. 23480 wniósł pozew, w załatwieniu którego nakaz płatniczy z dnia 6go grudnia 1870 do l. 23480 wydany został.

Gdy miejsce pobytu pozwanego nie jest wiadomem, przeto c. k. sąd w celu zastępowania pozwanego na koszt i niebezpieczeństwo jego tutejszego p. adwokata Dr. Wyrobka kuratorem nieobecnego ustanowił.

Zaleca się zatem niniejszym edyktem pozwanemu, aby w wyż oznaczonym czasie albo sam stanał, lub też potrzebne dokumenta ustanowionemu dla niego zastępcy udzielił, lub wreszcie innego obrońcę sobie wybrał i o tem c. k. sądowi doniósł, w ogóle zaś, aby wszelkich możebnych do obrony środków prawnych użył, w razie bowiem przeciwnym wynikłe z zaniedbania skutki sam sobie przypisaćby musiał.

Kraków, dnia 6. grudnia 1870.

(3039) E d y k t. (1)

Nr. 14875. Ces. król. sąd obwodowy Stanisławowski zawiadamia nieobecnego Hersza Rosenzweiga, że uchwałą z dnia dzisiejszego do l. 14875 wydanym został przeciw niemu nakaz zapłaty na sumę wekslową 331 złr. 19 kr. w. a. na rzecz c. k. uprzwilejowanego akcyjnego Towarzystwa fabrykacyi cukru w Galicyi w Tłumaczu, i ustanowionemu dla niego kuratorowi w osobie p. adwokata Dr. Szydłowskiego w Stanisławowie doręczony.

Z c. k. sądu obwodowego.
Stanisławów, 30. listopada 1870.

(3040) E d y k t. (1)

Nr. 13541. Ces. król. sąd obwodowy jako handlowy w Tarnopolu uwiadamia niniejszem niewiadomego z miejsca pobytu Abrahama Henacha Drexlera, że przeciw niemu Leiba Drexler dnia 13go b. m. pod L. 13411 uzyskał nakaz zapłaty na sumę 840 złr. w. a. z p. n., i że pozwanemu ustanowiono na jego koszt i niebezpieczeństwo kuratorem tutejszego p. adwokata Dr. Marksteina, zastępcą kuratora zaś tutejszego p. adwokata Dr. Mantla.

Tarnopol, dnia 17. grudnia 1870.

(3037) **Kundmachung** (1)

Nr. 2645-Pr. Nach dem Gesetze vom 28. November 1870 R. G. Bl. Nr. 138 sind die bestehenden directen und indirecten Steuern und Abgaben sammt Zuschlägen nach Maßgabe der gegenwärtig bestehenden Besteuernngs-Gesetze und zwar die Zuschläge zu den directen Steuern in der durch das Finanzgesetz vom 12. April 1870 R. G. Bl. Nr. 52 bestimmten Höhe unter Berücksichtigung der im dritten Absatze des Artikels 4 des bezogenen Gesetzes aufgenommenen Bestimmung, wornach die der Erwerbsteuer und Einkommensteuer I. Classe unterliegenden Steuerpflichtigen, dann die der Einkommensteuer II. Classe unterworfenen Steuerträger in jedem Falle, wenn die Gesammtschuldigkeit an der Erwerb- und Einkommensteuer I. Classe, beziehungsweise an der Einkommensteuer II. Classe für das ganze Jahr 1871 in Ordinarium den Betrag von 30 fl. öst. W. nicht übersteigt im Ganzen als außerordentlichen Staatszuschlag nur $^{7}/_{10}$ des Ordinariums zu entrichten haben werden, in der Zeit vom 1. Jänner bis Ende Februar 1871 fort zu erheben.

In Gemäßheit des die Ausführung dieses Gesetzes bezweckenden h. Ministerial-Erlaßes vom 11. December 1870 Z. 38529 werden die directen Steuern sammt Zuschlägen insoferne sie in der Zeit vom 1. Jänner bis Ende Februar 1871 fällig werden, vollständig eingehoben.

Demnach sind an der Erwerbsteuer die hievon im Jänner fällige halbjährige Rate an der Grund-haus-Classensteuer und Hauszinssteuer die auf die Monate Jänner und Februar 1871 entfallenden Ratenbeträge ganz einzuheben, wogegen die an diesen Steuern und an der Einkommensteuer für die nach Ablauf der vorgenannten zwei Monate folgende Zeit entfallenden Raten vorläufig nicht eingefordert werden dürfen.

Was jedoch die Einkommensteuer anbelangt, so ist dieselbe sammt Zuschlägen in dem obigen Ausmasse für das ganze Jahr 1871 zu bemessen und bei den Steuerämtern vorzuschreiben.

Diese für die obbesagten Zeitabschnitte entfallende Schuldigkeit wird übrigens den Gemeinden und Steuerpflichtigen in der Steuerverschreibungstabelle Zahlungsaufträgen, Repartitionsextracten und Steuerbücheln bekannt gegeben werden.

In Absicht auf die Verfassung und Ueberreichung der Bekenntnisse über das Einkommen und der Anzeigen über die stehenden Bezüge, dann auf die Bemessung und Entrichtung der Einkommensteuer für das Jahr 1871 werden nachstehende Verordnungen zur allgemeinen Kenntniß gebracht.

1. Die Bekenntnisse und Anzeigen behufs der Bemessung der Einkommensteuer für das Jahr 1871 sind in der bisherigen mit der Vollzugsvorschrift vom 11. Jänner 1850 vorgezeichneten Form bis 20. Jänner 1871 zu überreichen.

2. Den Bekenntnissen des Einkommens der I. Classe, so wie des in nicht stehenden Bezügen bestehenden Einkommens der II. Classe haben die Einnahmen und Ausgaben der Jahre 1868, 1869 und 1870 zur Ermittlung des für das Jahr 1871 steuerbaren Durschnittserträgnisses zu Grunde zu legen.

3. Die Anordnungen der §§. 21 und 22 des Allerhöchsten Patentes vom 29. October 1849 finden auf die von stehenden Bezügen der II. Classe in dem Jahre 1871 fälligen Beträge Anwendung.

4. Die Zinsen und Renten der III. Classe, welche der Einbekennung von Seite der Bezugsberechtigten unterliegen, sind nach dem Stande des Vermögens und Einkommens vom 31. December 1870 einzubekennen.

5. Die Besitzer von Gebäuden, welche rücksichtlich derselben im ganzen oder theilweise die zeitliche Befreiung von der Hauszinssteuer genießen, ist an der Einkommensteuer für die Zeit vom 1. Jänner bis Ende December 1871 fünf Percent von ihrem aus diesen steuerfreien Objecten erzielten reinen Jahres-Einkommen, d. i. von jenem Betrage vorzuschreiben, welcher von dem ganzjährigen Zinsbruttoertrage nach Abzug der auf Erhaltung der Gebäude gesetzlich zugestandenen Percente, und bei ganz steuerfreien Gebäuden auch der etwa.slich im Jahre 1871 fälligen Zinsen von der auf dem steuerfreien Objecte versicherten Capitalien erübrigt.

Von der nach Punct 5 dieser Verordnung für das Jahr 1871 zu bemessenden Einkommensteuer sind keine Staatszuschläge zu bemessen und einzuheben.

Auch hat bis auf weitere Weisung die Bemessung und Einhebung anderer Zuschläge zu dieser im Puncte 5 erwähnten Einkommensteuer nicht stattzufinden.

6. Das den Gewerbsunternehmern gesetzlich eingeräumte Recht die Einkommensteuer, welche auf die bei ihnen angelegten Capitalien entfällt von den Zinsen dieser Capitalien in Abzug zu bringen, hat auch auf den erhöheten Zuschlag zur Einkommensteuer für das Jahr 1871 zu gelten.

Sollten diese Bestimmungen in Folge höherer Anordnung etwa später eine Aenderung zu erleiden, so wird letztere nachträglich bekannt gegeben werden.

Lemberg, am 16. December 1870.

Obwieszczenie.

Nr. 2645-Pr. Według ustawy z dnia 28. listopada 1870 r. ogłoszonej w Dzienniku ustaw państwa Nr. 138 mają być pobierane istniejące podatki bezpośrednie i opłaty pośrednie wraz z dodatkami w czasie od 1go stycznia do końca lutego 1871 r. podług istniejących obecnie ustaw o podatkach, a mianowicie: dodatki do podatków bezpośrednich w wysokości ustanowionej w ustawie z dnia 12. kwietnia 1870 r., ogłoszonej w Dzienniku ustaw państwa Nr. 52 z uwzględnieniem w ustępie trzecim artykułu IV tejże ustawy zawartego postanowienia, na mocy którego obowiązani do podatku zarobkowego i dochodowego I. klasy, tudzież podlegający opłacie podatku dochodowego II. klasy, w każdym razie, jeżeli całkowita od nich przypadająca należytość podatkowa z tytułu podatku zarobkowego i dochodowego I. klasy. a względnie podatku dochodowego II. klasy za cały rok 1871 w ordynaryum nie przewyższa kwoty 30 złr, uiszczać mają jako dodatek państwowy tylko $^{7}/_{10}$ podatku zwyczajnego. Stosownie do wydanego celem wykonania ustawy z dnia 28. listopada 1870 r. rozporządzenia wysokiego ministerstwa skarbu z dnia 11. grudnia r. b. do l. 38529 pobierane będą aż do dalszego rozporządzenia podatki bezpośrednie z dodatkami całkowicie w kwotach zapadających w powyż wyrażonym okresie czasu od 1. stycznia do końca lutego 1871 r., a zatem podatek zarobkowy w kwocie półrocznej przypadającej w styczniu, podatek zaś gruntowy, domowo-klasowy i domowo-czynszowy całkowicie tylko w kwotach przypadających na miesiące styczeń i luty 1871 r.

Wymiar podatku dochodowego jednak i przypisanie podatku tego z dodatkami uskutecznić należy za cały rok 1871.

Należytość przypadająca na mocy rozporządzenia obecnego oznajmioną będzie gminom i podatkującym w tabelach podatkowych, nakazach płatniczych, ekstraktach repartycyjnych i książeczkach podatkowych.

Co do sporządzania i przedkładania fasyi dochodów i wykazywania stałych płac, jako też względem wymiaru i uiszczenia należytości podatku dochodowego za rok 1871 podają się do powszechnej wiadomości następujące rozporządzenia:

1. Fasye i wykazy celem wymiaru podatku dochodowego na rok 1871 mają być sporządzane w formie dotychczas przepisanej instrukcyą z dnia 11go stycznia 1850, i winne być wniesione do dnia 20go stycznia 1871 r.

2. Przy fasyonowaniu dochodu I. klasy, tudzież dochodu II. klasy, nie pochodzącego ze stałych płac, mają służyć dochody i wydatki lat 1868, 1869 i 1870 za podstawę do oznaczenia przeciętnego czystego dochodu, podlegającego upodatkowaniu na rok 1871.

3. Rozporządzenia §§. 21. i 22. najwyższego patentu z dnia 29. października 1849 będą zastosowane do kwot pochodzących ze stałych płac II. klasy przypadających w roku 1871.

4. Odsetki i dochody III. klasy, podlegające fasyonowaniu ze strony uprawnionych do pobierania tychże mają być fasyonowane według stanu majątku i dochodu z dnia 31. grudnia 1870.

5. Właścicielom budynków uwolnionym czasowo, całkowicie lub częściowo od podatku domowo-czynszowego wymierzyć należy pięć od sta jako podatek dochodowy za czas od 1go stycznia do końca grudnia 1871 od czystego dochodu rocznego, pochodzącego z tychże budynków wolnych od podatku, t. j. od kwoty pozostającej z całorocznego czynszu (brutto) po potrąceniu prawnie dozwolonych procentów na utrzymanie budynków, a oprócz tego przy budynkach całkowicie od podatku wolnych, od podatku, po potrąceniu także w roku 1871 przypadających i należycie udowodnionych procentów na budynku od podatku wolnym, ubezpieczonych.

Od podatku dochodowego na rok 1871 wymierzyć się mającego według punktu 5. niniejszego rozporządzenia nie mają być wymierzane i pobierane dodatki państwowe.

Również wymiar i pobór innych dodatków do podatku dochodowego w punkcie 5. wymienionego nie ma na razie miejsca.

6. Przysłużające przedsiębiorcom przemysłowym prawo do potrącania podatku dochodowego, przypadającego od kapitałów u nich ulokowanych od procentów od tychże kapitałów, odnosi się także do podwyższonego dodatku do podatku dochodowego na rok 1871.

Gdyby niniejsze postanowienia w skutek wyższych poleceń wypadało później zmienić, natenczas zmianę tę dodatkowo poda się do wiadomości.

We Lwowie dnia 16. grudnia 1870.

(3049) **Konkurs.** (1)

L. 9486-R. S. K. Rozporządzeniem z dnia 1go b. m. l. 570 upoważnił Jego Ekscelencya pan minister wyznań i oświecenia Radę szkolną krajową do bezzwłocznego zaprowadzenia i urządzenia nadzorów szkół ludowych, a mianowicie Rad szkolnych tak miejscowych jak okręgowych.

Według §. 21. powołanego wys. rozporządzenia, które się równocześnie ogłasza w dzienniku ustaw krajowych dzieli się kraj cały na 20 okręgów szkolnych, mianowicie: Krakowski, Wadowicki Bocheński, Nowo Sądecki, Jasielski, Tarnowski, Rzeszowski, Sanocki, Jarosławski, Przemyski, Samborski, Stryjski, Lwowski, Brzeżański, Żółkiewski, Złoczowski, Tarnopolski, Stanisławowski, Czortkowski i Kołomyjski. Prócz tego mogą miasta Kraków i Lwów rządzące się własnym statutem, tworzyć osobne okręgi szkolne z osobnemi okręgowemi Radami szkolnemi.

Wymienione miasta mają być siedzibami Rad szkolnych okręgowych.

Według §. 31. rozporządzenia tego ma być dla każdego okręgu szkolnego mianowany tymczasowo okręgowy inspektor szkół z siedzibą w miejscu okręgowej Rady szkolnej. O posady takich inspektorów, których zamianuje p. minister wyznań i oświecenia na przedstawienie Rady szkolnej krajowej ubiegać się mogą głównie osoby zawodu nauczycielskiego, nie wyłącza się jednak kandydatów innych także zawodów.

Inspektorowie okręgowi, zamianowani ze stanu nauczycielskiego, lub z pośród urzędników publicznych. pobierać będą w dodatku do swej dotychczasowej płacy wynagrodzenie z funduszu publicznego w rocznej kwocie 400 zł. jako ryczałt dyet, tudzież kwotę ryczałtową na opędzenie kosztów podróży wyznaczoną według ilości szkół i rozległości okręgu szkolnego. Lata służby, spędzone na tym urzędzie, będą się im wliczać do lat stałej służby publicznej. Inspektorowie zaś, zamianowani z pośród osób prywatnych, pobierać będą prócz powyższych ryczałtowych kwot, stosowne wynagrodzenie za ubytek ze zwykłych swych dochodów. — Kandydaci ubiegający się o te posady, mają załączyć do swch podań: 1. metrykę urodzenia. 2. Zaświadczenia szkolne. 3. Dowody uzdolnienia do zawodu nauczycielskiego. 4. Dowody odbytej praktyki nauczycielskiej i dotychczasowego swego zatrudnienia z wykazaniem swych dochodów rocznych. 5. Dowody dokładnej znajomości języka polskiego i niemieckiego; kandydaci ubiegający się o te posady we wschodnich okręgach szkolnych wykazać się mają prócz tego znajomością języka ruskiego.

Podania, opatrzone temi dokumentami, należy wnieść na ręce bezpośredniego swego przełożonego do Rady szkolnej krajowej najdalej do 15. stycznia 1871 r.

Osoby prywatne winny wnieść podania swe przez dotyczącego c. k. starostę powiatowego.

Z Rady szkolnej krajowej.

We Lwowie 10. grudnia 1870.

(3047) **Edykt.** (1)

L. 54812. C. k. sąd krajowy we Lwowie niniejszym edyktem wiadomo czyni, że Anna z Kotłowskich hr. Castiglione wniosła przeciw Zygmuntowi Kotkowskiemu i Ignacyi z Andruszewskich Kotkowskiej dnia 25. października 1870 do l. 54812 pozew o ekstabulacyę z dóbr Czerlany z przyl. sumy 30000 zł. w. a. z przyn. dom. 437. p. 394. n. 88. na rzecz Ignacyi Kotkowskiej ciążącej, o pomoc sądową prosił w skutek czego termin do ustnej rozprawy na dzień 9go stycznia 1871 godzinę 10tą rano ustanowiony został.

Ponieważ miejsce pobytu pierwpozwanego Zygmunta Kotkowskiego jest nieznane, a zatem c. k. sąd krajowy do zastępywania tegoż i na jego koszt i niebezpieczeństwo tutejszego p. adwokata Dr. Smiałowskiego z zastępstwem przez p. adwokata Dra. Hilbrichta kuratorem mianował, z którym niniejsza sprawa wedle ustawy sądowej dla Galicyi przepisanej, przeprowadzoną będzie.

Niniejszem więc edyktem wzywa się zapozwanego, aby w należytym czasie osobiście stanął, lub potrzebne dokumenta ustanowionemu zastępcy udzielił, lub innego zastępcę wybrał i sądowi oznajmił, słowem stosownych do obrony środków użył, gdyż wynikające ze zaniedbania skutki sam sobie przypisać będzie musiał.

Od c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 29. października 1870.

(3024) **Edykt.** (1)

Nro 4050. C. k. sąd powiatowy miejsk. deleg. w Złoczowie podaje do wiadomości, że dnia 2. kwietnia 1867 zmarł w Wiecyniu Stanisław Olejnik przezwany Wolaniuk bezdzietny nie pozostawiwszy żadnego ostatniej woli rozporządzenia.

Ponieważ pobyt brata jego Józefa Olejnika sądowi jest niewiadomy, tegoż sąd wzywa aby w ciągu jednego roku, licząc od daty niniejszego ogłoszenia zgłosił się do sądu i złożył o spadek oświadczenie. Wprzeciwnym razie spadek będzie pertraktowany ze spadkobiercami zgłaszającymi się i z kuratorem dla zachowania praw Józefa Olejnika tymczasowie ustanowionym.

Z c. k. sądu powiatowego miejsk. deleg.

Złoczów, dnia 21. listopada 1870.

(3045) **Edykt.** (1)

Nro 45091. C. k. sąd krajowy oznajmia p. Michałowi Widitz i P. Mariannie z Borków Niesiołowskiej z życia i miejsca pobytu niewiadomym, a w razie ich śmierci niewiadomym tychże spakobiercom, że im w skutek prośby przez p. Alberta Hoenhauser do l. 45091/70 wniesionej, poleca się by do 14 dni wykazali, iż prenotacya sumy 7530 zp. 26 groszy uchwałą do l. 29336/69 na dobrach Radgoszcz dozwolona, jest usprawiedliwioną lub w toku usprawiedliwienia się znajduje, gdyż w razie przeciwnym wykreśloną zostanie. Postanawia się oraz rzeczonym osobom kuratora w osobie p. adw. Dra Skwarczyńskiego z substytucyą p. adw. Dra Malego do któryzh się zgłosić, lub sądowi innego zastępcę oznajmić mają.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 24. września 1870.

(3042) **Edykt.** (1)

Nro 5403. C. k. sąd obwodowy w Rzeszowie podaje edyktem tym do wiadomości publicznej, że celem wydobycia przez Herscha Heumana nakazem zapłaty z dnia 17. maja 1866 l. 3167 przeciw dłużniczce wekslowej p. Natalii Zucker a ustępstwem z daty Kraków 15. marca 1870 na p. Perlę Gleitzmann przesłanej sumy wekslowej 442 złr. 50 kr. w. a. z odsetkami 6% od dnia 2. listopada 1864 bieżącemi i kosztami sądowemi w ilościach 11 złr. 32 kr., 7 złr. 52 kr. i 12 złr. 87 kr. przyznanemi, tudzież kosztami niniejszem w kwocie 33 złr. 61 kr. w. a. się przyznającemi przymusowa publiczna sprzedarz połowy realności pod Nr. 84 w Rzeszowie położonej a dłużniczki p. Natalii Zucker a względnie jej spadkobierców pp. Karoliny Sachs, Amalii Czaczkes i Cecylii Winterowej ut Dom. 4 pag. 192 n. 14 haer. i Dom. 4 pag. 193 n. 16 haer. na 3 terminach t. j. 26. stycznia 1871, 16. lutego 1871 i 30. marca 1871 każdą razą o godzinie 9. przed południem w sądzie tutejszym przedsięwziętą będzie.

Akt oszacowania, ekstrakt hypoteczny i warunki licytacyi w tutejszo sądowej registraturze przeglądnięte być mogą.

Rzeszów, dnia 10. listopada 1870.

(3035) **Edykt.** (1)

Nro. 5166. Ze strony c. k. Sądu powiatowego miej. deleg. w Złoczowie uwiadamia sie, że na dniu 8. grudnia 1869 w Lackim zmarł Jan Saja bez pozostawienia ostatniej woli rozporządzenia. Ponieważ tatcjszemu sądowi miejsce pobytu spadkobierczyni Anny Saja nie jest wiadome, przeto wzywa się ją, by w przeciągu jednego roku, od daty niniejszego edyktu, do tutejszego sądu się zgłosiła i swą deklaracyę do spadku wniosła, gdyż w razie przeciwnym pertraktacya spadkowa z temi spadkobiercami którzy się zgłosili, jakoteż z ustanowionym kuratorem adw. dr. Heynem przeprowadzoną zostanie.

Z c. k. sądu powiatowego miejs. deleg.

Złoczów, 4. listopada 1870.

(3046) **Edykt.** (1)

Nro. 45.093. C. k. sąd krajowy postanawia dla p. Ignacego Pierzchały z życia i miejsca pobytu nieznanego a wrazie śmierci tegoż również nieznanych spadkobierców z powodu wniesionej pod dniem 28. sierpnia 1870 l. 45.093 prośby p. Alberta Hoenheiser o polecenie wykazania usprawiedliwienia prenotacyi prawa Ignacego Pierzchały odebrania napowrót własności sprzedanych Albertowi Hoenheiser części dóbr Radgoszcz w razie gdyby resztująca cena kupna 18.000 złr. M. kon. w dniu 24. czerwca 1843 nie zostala zapłacona, w stanie czynnym części dóbr Radgoszcz wielki, kuratora w osobie pana adw. Edwarda Hofmana z substytucyą p. adw. Malego, któremu rzeczone osoby potrzebną informacyę udzielić lub innego zastępcę wymienić mają.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów 24. września 1870.

(3034) **Edykt.** (1)

Nro. 1170. C. k. miejsko deleg. Sąd powiatowy w Przemyślu podaje do wiadomości, że ze spadku po Stanisławie Hanczakowskim, jeszcze w r. 1800 przyznanym na rzecz masy tegoż a właściwie dla Michała Lankowskiego w tutejszo-sądowym depozycie obligacye długu państwa nr. 205.409 i 205.410 po 50 złr., książeczka kasy oszczędności nr. 27.641 na 16 złr. 22 c. m. k. czyli 16 złr. 36 c. w. a. i gotówka 1 złr. 17 c. w. a. jakoteż gotówka za kupony uzyskana 34 złr. 43 c. w. a. a w kasie sierocińskiej gotówka 38 złr. 2 c. w przechowaniu zostają.

Gdy Michał Łankowski a względnie spadkobiercy tegoż z życia i miejsca pobytu nie są wiadomi, postanowionym został dla nich kurator w osobie c. k. notaryusza p. Frankowskiego w Przemyślu.

Wzywa się zatem Michała Łankowskiego a względnie tegoż spadkobierców, aby miejsce pobytu swego sądowi, lub ustanowionemu kuratorowi donieśli, swoje prawo do podjęcia powyższego depozytu wykazali i takowy podnieśli, albowiem w przeciwnym razie wspomniony depozyt jako niemający pretendentów uważanym będzie.

Przemyśl, 28. listopada 1870.

(3020) **Edict.** (1)

Nro. 12982. Vom k. k. Kreisgerichte als Handels- und Wechselgerichte in Tarnopol wird hiemit bekannt gemacht, daß ein vom Feiwel Freund aus Jagielnica an eigene Ordre ausgestellten, von Fr. Josefa Torosiewicz acceptirten, zwei Monate a dato zahlbaren Wechsel dtto. Hołoszczyńce den 23. Juni 1870 über 200 Gulden öst. W. in Verlust gerathen ist.

Jeder Besitzer dieses Wechsels wird daher aufgefordert, denselben binnen 45 Tagen vom Tage dieser Kundmachung um so gewisser hiergerichts zu erlegen, als sonst derselbe unwirksam und nicht verbündlich sein wird.

Tarnopol, den 7. December 1870.

(3019) **Edykt.** (1)

Nr. 23414. Ces. król. sąd krajowy w Krakowie zawiadamia p. Leopolda Buryana z pobytu niewiadomego, że dnia 30. listopada 1870 do l. 23414 Teresa Buryanowa wytoczyła przeciw niemu pozew o separacyę co do stołu i łoża. Sąd ustanawia tymczasowo dla pozwanego kuratora w osobie p. adwokata Dr. Jakubowskiego z substytucyą p. adwokata Dr. Markiewicza na jego koszt i niebezpieczeństwo, oraz wzywa go, aby kuratorowi dowody swoje komunikował, lub wskazał sądowi innego pełnomocnika.

Kraków, dnia 6. grudnia 1870.

(3044) **Obwieszczenie.** (1)

Nr. 698. Pan Dr. Henryk Berliner wpisany został do listy adwokatów z siedzibą we Lwowie.

Z Wydziału Izby adwokatów.

Lwów dnia 17. grudnia 1870.

Doniesienia prywatne.

Filiale der k. k. privil. allgem. Verkehrsbank in Krakau.

Kundmachung.

Die gefertigte Filiale gibt hiermit bekannt, daß gemäß §. 23 ihrer Geschäfts-Ordnung, die bei ihrer Pfandleih-Anstalt bis inclusive **30. November 1870** verfallenen Pfänder, und zwar:

PRÄZIOSEN,

bestehend in: goldenen und silbernen Uhren, Leuchtern, Löffeln, Messern, Gabeln, Ringen, Ketten, Korallen, Perlen, Rauten 2c.

am 9. und 10. Jänner 1871 um 9 Uhr Vormittags

am Kleparz Nr. 124 52-Gm. VII. im Hause der „wechselseitigen Feuerversicherungs-Gesellschaft" (Florianka) im Wege der öffentlichen Licitation, an den Meistbietenden gegen gleich baare Bezahlung werden verkauft werden.

Die Besitzer der von derselben Filiale ausgestellten Pfandscheine werden zugleich aufgefordert, etwaige, bei der obigen abgehaltenen Licitation, so wie aus den in den Monaten Juli bis December 1870 vorkommenen Verkäufen von **Werthpapieren** sich ergebende Ueberschüsse bis längstens 31. Jänner 1874 zu erheben.

Die bis dahin nicht behobenen Ueberschüsse verfallen zu Gunsten des Gesellschaftsfondes (§. 21 der Statuten).

Krakau, am 16. December 1870. (3030—1)

Filiale der k. k. privil. allgemeinen Verkehrsbank in Krakau.

Die Broschüre:

Privat-Speculation an d. Börse

von

Josef Kohn,

welche bei ihrem Erscheinen sowohl von der hiesigen **Presse** als in fachmännischen und Privatkreisen wegen ihres wirklich **practischen Werthes** äußerst gütigst beurtheilt wurde, ist zu haben bei

Jos. Kohn & Co., Bank- und Börsengeschäft,
Wien, verl. Schottengasse 6.

Preis 10 kr., mit freier Postversendung 15 kr.

INHALT:

Was ist die Börse?
Die Cursschwankungen und ihre Ursachen.
Der Private und seine Stellung zur Börse.
Wie arbeitet der Speculant vom Fache?
Wie der Privat-Speculant?
Ursachen der häufigen Mißerfolge der Privatspeculationen.
Fehler der Privat-Speculanten.
Rathschläge.
Consortial-Geschäfte.
Beispiele von Börsen-Operationen à la hausse und à la baisse

(2954—8)

!Damen—Herren! (2782—3)

Bei einem **concessionirten Central-Bureau** werden an allen Orten Europa's sowohl schreibkundige **Damen** als **Herren** jeden Standes unter guten **Gehalts-, Provisions- u. Pensions-Bedingungen** zu engagiren gesucht. Diese Anstellungen eignen sich besonders für ein **rentables Nebeneinkommen,** indem ein Verlassen des Wohnortes dabei nicht nöthig wird.— Die Beschäftigung besteht in leichten Bureau-Arbeiten, erfordert keine schöne Schrift und nimmt täglich nur einige Stunden in Anspruch. Dem Offert sind 50 kr. in landesüblichen Briefmarken oder Papiergeld für Rückantwort und Francatur gefälligst beizufügen und dasselbe sub C. B. F. Nr. 1766 zur Weiterbeförderung an die **Annoncen-Expedition** der Herren **Sachse & Con. p.** in **Bern** (Schweiz) zu adressiren.

C. k. uprzyw. kolej galic. Karola Ludwika.

Ogłoszenie.

Z dniem 22go grudnia r. b. otwartą będzie część naszej kolei żelaznej z Złoczowa do Tarnopola z stacyami pośredniemi Zborów i Jezierna, dla przewozu towarów; a to w miarę potrzeby — zaś dla osób, pakunków jako też przesyłek pospiesznych otwarcie tej przestrzeni do późniejszego ogłoszenia odroczonem zostaje.

Lwów, 15. grudnia 1870 r.

(3011—3) **Dyrekcya ruchu.**

Z c. k. galic. drukarni rządowej.